

Svatá Hora

3

2025

ročník
LXII

Nepřestaňme se modlit • Boží přítomnost zůstává • Slovo nových správců

OBSAH

Úvodník

Ze zvyku? **3**

Ze Svaté Hory

Zprávy ze Svaté Hory **18**

Matice Svatohorská

Výroční zpráva Matice Svatohorské **24**

Korespondence k odchodu redemptoristů **27**

Z historie

Válka s Turky a Svatá Hora 2 **4**

Osobnost

Úvodní slovo nových duchovních správců **20**

Spiritualita

Dětská nevinnost **7**

Nepřestaňme se modlit **9**

Přemýšlení o Golgotě **10**

Lidé a služby se mění, **12**

Boží přítomnost zůstává **16**

Je to láska, nebo jen zvyk?

Informace

Zajímavá kniha **31**

Exercicie, kalendář akcí **33**

Pravidelné bohoslužby, otevírací doba **34**

Ze zvyku?

Možná je to jen dojem přímého účastníka, který se s tím tématem denně setkává. Přesto bylo na počátku předsevzetí nepsat hned v úvodu tohoto čísla časopisu o změně, která se na Svaté Hoře udála, děje. Ale ono to moc nejde.

Při dnešních (zatím ještě dvou) dopoledních mších zazněly myšlenky, které by podle mého názoru mohly uvést (v našich hlavách) odchod redemptoristů a příchod nových správců Svaté Hory do jiného a též konstruktivního kontextu, než jen směrem k případným kritickým pohledům.

„Nesoustředíme se jen na nekonečné diskuzi o tom, kdo má kde zaujímat jaký post,“ mohl bych volně parafrázovat myšlenku z úterní homilie aktuálního svatohorského exercitátora, narážejícího jistě nejen na mediální kauzu teologické fakulty, ale především na evangelium dne (Mt 23,23-26), které zmiňuje nutnost nenechat se pohltit mnohými nepodstatnými otázkami a předpisy (nebo jinak řečeno: nevázat se příliš na naše lidské představy o tom, co je důležité).

Na druhé dopolední mši na tuto myšlenku latentně „navázal“ jeden z redemptoristů připomenutím naší časté závislosti na zvykovosti. Naučený zvyk z nás totiž mnohdy nenápadně vytlačuje pravé důvody našeho „křesťanského konání“. Pak pomáháme, protože: „Co by řekli lidé, dybych mu nepomohla“ nebo jsme „účastní“ na liturgii, jelikož „Do kostela se de, protože je neděle“.

Bůh podle všeobecného úzu má vše špatné přetavovat v možný začátek dobrého, jenže možná jen tehdy, pokud chceme, pokud mu to u sebe dovolíme. A tak si – právě díky současným svatohorským změnám – můžeme položit nejen relevantní otázky po jejich důvodech či oprávněnosti (nebo zda nově navrhovaná koncepce je v tom či onom správná či ideální), ale můžeme zkoumat i sebe: Nejsou náhodou naše vlastní pohnutky k jakékoliv kritice změn (byť z části) jenom snahou zachovat zvyk bez ohledu na to, zda má ještě nějakou podstatu, obsah?

Fotografie
na titulní straně časopisu:
Loučení

Časopis **Svatá Hora** • rok **MMXXV**, ročník **LXII**

Loučení
29. srpna
2025

Cesty do minulosti Svaté Hory III.

Války s Turky a Svatá Hora 2

Osmanská říše Mehmeda IV. (1648-1687) zahájila po polovině 17. století výboje do střední Evropy. Její armáda se spoléhala na vycvičené janičáře, muže křesťanského původu, kteří byli zajati a konvertovali k islámu. Mehmed IV. však byl slabý vládce, velkovezírem a generálem byl Kara Mustafa. Válku začala v Sedmíhradsku, jehož kníže Jiří Rákoczi II. se postavil ve švédskopolské válce na stranu Karla Gustava, a tak vzbudil nelibost v Istanbulu. V Sedmíhradsku vypukla občanská válka, v níž proti Jiřímu zasáhly turecké oddíly.

Osmanští piráti tehdy brázdili vody Středozemního moře a přepadali křesťanské lodě, jak připomíná vyobrazení č. 68 (dříve 62) v západním svatohorském ambitu. Dne 21. ledna 1659 podal svědectví o zázračném odvrácení přepadení Turky rytíř František Jiří Doudlebský z Doudlebs, který podnikl pout' do ciziny a prošel několik pevninských a mořských oblastí. Když se vracel z ostrova Malty, začali jeho loď pronásledovat piráti, kteří chtěli její křesťanské pasažéry zajmout a uvrhnout do otroctví. V tomto nebezpečí vzepjal rytíř Doudlebský ruce k nebi a učinil slib Panně Marii Svatohorské. Jakmile ho složil, změnilo se počasí. Tureckým lodím bránily v plavbě pomalé vlny, zatímco rytířova loď letěla vpřed úžasnou rychlostí. Dobrodruh Doudlebský se šťastně vrátil do Čech, kde po bouřlivém životě zemřel v roce 1696.

Na Svaté Hoře v té době už pracoval na plánech pro výstavbu vnějších ambítů a rezidence společně s Benjaminem Schlayerem italský architekt Carlo Lurago. Výstavba poutního areálu začala 29. července 1660 budováním západního ambitu směřujícího k Příbrami. Zdálo se, že stavba bude plynule pokračovat. V srpnu 1660 však porazili Turci vojsko sedmíhradského vévody Keményho.

Téhož roku se Turci zmocnili pevnosti Velký Varadín (dnes Oradea v Rumunsku), brány do křesťanského světa. Císař Leopold I. se snažil zahájení války přes nátlak Benátek oddálit, protože se bál, že mu nikdo nepomůže. Nejprve potřeboval vybrat dost peněz a postavit armádu, která by byla schopna Turky zatlačit zpátky. Český zemský sněm na císařovu žádost nařídil vybrat na obranu proti Turkům 150 000 zlatých. Žně roku 1662 však nepřinesly dobrou úrodu a pro zdejší obyvatelstvo bylo těžké tuto berni zaplatit.

Dne 18. dubna 1663 vyhlásila Osmanská říše císaři válku. Turci, ale i krymští Tataři a kuruci – účastníci uherských povstání, kteří se přidali k Turkům, se se

vydali na sever do Uher a odtud na Moravu. Příbrami šířila zpráva, že Turci překročili Dunaj a že se z Moravy dostanou až do Čech.

Slabé císařské armádě velel generál Raimondo Montecuccoli (Montekukoli), který tureckému vpádu nemohl zabránit. Leopolda finančně podpořil papež Alexander VII. a v zemích habsburské monarchie povolil vybírání mimořádné válečné berně z pozemkového majetku katolické církve, která z něj daně běžně neplatila. Pomohly i další italské státy a Španělsko, pomoc proti Turkům odsouhlasil i říšský sněm. Rýnský spolek vytvořil zvláštní vojenskou jednotku, za níž následovala několikatisícová armáda francouzského krále Ludvíka XIV., který považoval tureckou otázku i za svůj problém.

Na ochranu říše před Turky se od začátku května konaly každodenní pobožnosti. Zpívaly se litanie a kněz žehnal lidem s Nejsvětější svátostí. V červnu roku 1663 si turecká armáda vedená velkovezírem Köprülím stanovila cíl dobýt Vídeň, proto nechal Leopold I. část císařského dvora evakuovat. Výstavba Svaté Hory byla pozastavena do doby, než turecké nebezpečí pomine a 9. září 1663 byly svatohorské cennosti odvezeny do Prahy.

Přepadení rytíře Doudlebského Turky, západní ambit

Po více než měsíčním obléhání kapitulovala 25. září 1663 pevnost Nové Zámky a Turci začali plenit jihozápadní Slovensko (Uhry). Podnikali nájezdy na přilehlá území Dolních Rakous a Moravy, kde pobíjeli nemluvnata a starší lidi, práceschopné muže a ženy odváděli do otroctví. Do začátku října 1663 tak skončily tak tisíce Moravanů. Zprávy o řádění Turků vyvolaly strach až v Praze, na jejíž dobývání ale Turci už sílu neměli.

Jan Antonín Špork

Svatohorské záznamy o dění roku 1663 podávají tuto zprávu: „Když v nebezpečnosti a nepokoji říše římská za časů císaře Leopolda I. byla, zdálo se těmž císaři za dobré býti, k Rodičce Boží Svatohorské se utíkat. Když tuto svou vůli jezuitům na Svaté Hoře a celému tehdejší Podbrdskému čili Berounskému kraji oznámil, stalo se, že k mnohému usilování urozených pánů krajských z celého kraje toho mnoho lidu houfem na Sv. Horu putovalo. Vůdcem jejich byl pan děkan a vikarius foraneus (okrskový). Nejvíce lidu tu bylo tu neděli mezi oktávou sv. Leopolda (15. 11.) Že Panna Maria prosby putujících a prosících mile vyslyšela, znamenalo se z toho, že potom všechno jinak bylo. Změnily se válečné bouře a následoval utišený pokoj.“ Dne 17. listopadu 1663 byly svatohorské cennosti přivezeny zpět. Blíží se zima válčení zastavila a Turci se stáhli do Bělehradu. Císařští vojevůdci se připravovali na jarní střetnutí.

Byl mezi nimi i velitel jízdy Johann baron Špork (1600–1679), jinak Jan Antonín Špork. Narodil se v rodině sedláka ve Vestfálsku. Jako mladík vstoupil do armády bavorského vévody Maxmiliána, v jehož vojsku bojoval i roku 1620 v bitvě na Bílé hoře proti Čechům a v bitvě u Jankova 1645, kdy bylo císařské vojsko poraženo Švédy, Špork byl zraněn a za-

jat, ale později vykoupěn. V bavorských a později v habsburských císařských službách se zúčastnil i mnoha dalších bitev třicetileté války, v jejímž průběhu skoupil velké množství českých statků (konfiskátů). Další statky získal darem od císaře za své zásluhy. Roku 1657 vstoupil generál Špork opět do vojenské služby a od roku 1660 bojoval proti Turkům. V roce 1663 onemocněl a byl tak sklíčený, že nějaký čas uvažoval o odchodu z aktivní služby, nakonec se ale rozhodl ještě vytrvat.

PhDr. Věra Smolová

Dětská nevinnost má sílu měnit lidské srdce

Kázání P. Pavla Hudouska, CSSR, o sobotě 19. týdne v mezidobí

1. čtení (Joz 24,14-29)

„Nuže, bojte se Hospodina a služte mu dokonale a upřímně. Odstraňte bohy, kterým sloužili vaši předkové za řekou (Eufratem) a v Egyptě, a služte Hospodinu! Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda bohům, kterým sloužili vaši předkové za řekou (Eufratem), či bohům Amoritů, v jejichž zemi přebýváte. Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!“ Lid odpověděl: „Daleko ať je od nás myšlenka, že bychom opustili Hospodina a sloužili bohům cizím. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On vyvedl nás a naše otce z egyptské země, z domu otroctví, a udělal před našima očima tyto veliké divy a chránil nás po celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, jejichž středem jsme procházeli. Hospodin vyhnal před námi všechny národy a Amority, kteří přebývali v zemi. I my chceme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!“ Tu řekl Jozue lidu: „Nebudete moci sloužit Hospodinu, neboť on je Bůh svatý, on je Bůh žárlivý, nebude snášet vaše přestupky a vaše hříchy. Jestliže opustíte Hospodina a budete sloužit bohům cizím, tu on se od vás odvrátí, zle s vámi naloží a zahubí vás, i když vám předtím prokázal dobrotu.“ Ale lid Jozuovi odpověděl: „Nestane se tak, neboť chceme sloužit Hospodinu!“ Nato Jozue řekl lidu: „Sami jste si svědky, že jste si vyvolili Hospodina a chcete mu sloužit!“ – a oni odpověděli: „Ano, jsme svědky!“ Jozue pokračoval: „Nuže, odstraňte cizí bohy, kteří jsou u vás, a přikloňte své srdce k Hospodinu, Bohu Izraele!“ Lid odpověděl Jozuovi: „Hospodinu, našemu Bohu, chceme sloužit a jeho hlas poslouchat!“ Tak v onen den Jozue sjednal s lidem smlouvu a dal mu v Sichemu zákony a právní ustanovení. Jozue napsal tato slova do knihy Božího zákona. Pak vzal velký kámen a postavil ho tam pod terebint, který byl na místě zasvěceném Hospodinu. Jozue řekl všemu lidu: „Hle, tento kámen bude mezi námi jako svědek, neboť slyšel všechna Hospodinova slova, která k nám mluvil, a bude vám jako svědek, abyste svého Boha nezapírali.“ A Jozue lid propustil, každého do jeho dědičného podílu. Po těchto událostech zemřel Jozue, syn Nunův, Hospodinův služebník, ve stáří sto deseti let.

Evangelium (Mt 18,1-5.10.12-14)

Učedníci přišli k Ježíšovi s otázkou: „Kdo je vlastně v nebeském království největší?“ Tu zavolal dítě, postavil ho před ně a řekl: „Amen, pravím vám: Jestliže znovu nebudete jako děti, jistě nevejde do nebeského království. Kdo se tedy poníží jako toto dítě, ten je v nebeském království největší. A kdo přijme jedno takové dítě kvůli mně, mne přijímá. Varujte se, abyste nikým z těchto nepatrných nepohrdali. Říkám vám: Jejich anděl v nebi stále hledá na tvář mého nebeského Otce. Co myslíte? Když má někdo sto ovcí a jedna z nich se zatoulá, nenechá těch devětadevadesát na horách a nepůjde hledat tu zatoulanou? A když se mu podaří ji nalézt, amen, pravím vám: má z ní větší radost než z těch devětadevadesát, které se nezatoulaly. Stejně tak nechce vás nebeský Otec, aby zahynul jediný z těchto nepatrných.“

Bratři a sestry, dnešní první čtení nám ukazuje okamžik, kdy se blíží konec životní cesty Jozua. Ví, že už nebude dlouho mezi lidmi, které vedl – a proto promlouvá k Izraelitům. Nebyla to slova o majetku ani o úspěších, dokonce ani o zaslíbené zemi, i když její získání bylo velkým vítězstvím. Nebyla to ani výzva k tomu, aby si udrželi dobré vztahy mezi sebou - přestože to je důležité. Jozue shrnul svůj odkaz do jediné, jasné věty: „**Služte Hospodinu!**“ A dodal osobní svědectví: „**Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.**“ Jozue nás zve k věrnosti Bohu. A Ježíš v evangeliu nás zve k dětské důvěře

v Boha. Obojí znamená totéž – stát se Božím dítětem, které miluje, věří a slouží.

Představte si tu scénu: Ježíš učí - kolem je dav a učedníci se snaží udržet pořádek, odhánějí děti, a Ježíš najednou řekne: „**Nechte je! Nechte přijít ke mně.**“ Ježíš se na dítě dívá jinak, než jsme zvyklí my. My často vidíme, že dítě je nezkušené, slabé, potřebuje vést. Ježíš nám říká: Chcete pochopit nebeské království? Podívejte se na dítě. Ne na jeho dokonalé chování (protože to žádné dítě nemá), ale na jeho srdce. Ježíš o nebeském království mluví v mnoha obrazech a podobnostech. O poli s pokladem - o perle velké ceny - o hořčičném semínku... Ale obraz dítěte je nám asi nejbližší. Proč? Protože dětská nevinnost má sílu měnit lidské srdce. A když se mění srdce, otevírá se i duchovní zrak. **Ježíš nám dává dítě jako vzor.** Ne proto, že děti jsou vždy poslušné (moje rodiče by mohli vyprávět), ale proto, že dítě dovede věřit - dovede milovat bez kalkulu - dovede odpustit bez podmínek. Tím dítětem se máme stát i my. Každý z nás si pamatuje na určité okamžiky svého dětství. Někdo více, někdo méně. Každé dětství je plné dobrodružství, radosti, pohádkového světa, plánů, ideálů, bezstarostnosti. Dítě se cítí jistě, protože ví, že má za sebou oporu a ochranu - která ho vždy podrží, ochrání, pomůže mu. Pamatujete si na pocit bezpečí, když jste byli malí? Věděli jste, že ať se stane cokoli, rodiče jsou nablízku. A když jste něco zkazili, pořád vás měli rádi. **Přesně takovou jistotu chce Ježíš, abychom měli vůči našemu nebeskému Otci.** Ne tím, že začneme vést bezstarostný život a budeme se věnovat pouze zábavě. Ale v tom smyslu, že si uvědomíme svou oporu a ochranu Božího dítěte, které spoléhá na nebeského Otce. Možná si říkáte: „Dobře, ale jak to mám žít, když mám práci, starosti, účty, rodinu...?“ Stačí tři malé kroky:

- 1) **Důvěra** – Začít den krátkou modlitbou: „Otče, důvěřuji ti.“
- 2) **Jednoduchost** – Zkuste se na složité situace dívat očima dítěte. Ne hned s obavami, ale s otázkou: „Co by na tom mohlo být dobrého?“
- 3) **Čistota srdce** – Pokud vás někdo raní, zkuste odpustit rychle – bez hromadění křivd – tak, jak to umí malé dítě.

Možná to Bůh tak zařídil - aby nám děti každý den připomínaly, jak vypadá nebe. A když se na ně podíváme očima Ježíše, uvidíme, že i naše vlastní cesta k nebi začíná být jasnější. Můžeme začít žít srdcem dítěte už teď.

Bratři a sestry, možná se dnes každý z nás cítí někde na cestě mezi Jozuovým odhodláním a Ježíšovým pozváním. Jozue nám připomíná: „**Rozhodni se, komu budeš sloužit.**“ A Ježíš dodává: „**Přijď ke mně srdcem dítěte.**“ Oba nám ukazují stejnou cestu – cestu důvěry. Nechme dnes stranou složitost a vypočítavost dospělých. Uchopme znovu jednoduchost, kterou jsme kdysi měli – důvěřovat, že jsme v dobrých rukou. A pak už nebude těžké říct: „Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.“

Nepřestaňme se modlit

Kázání P. Jana Kuníka, CSsR, ze Slavnosti sv. Alfonse z Liguori, biskupa a učitele církve, 1. srpna 2025

Evangelium (Mt 9,35-10,1)

Slova svatého evangelia podle Matouše. Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagogách, hlásal radostnou zvěst o (Božím) království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu. Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysilení a skleslí jako ovce bez pastýře. Tu řekl svým učedníkům: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“ (Potom) si zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu.

Bratři a sestry, dnes, o slavnosti sv. Alfonse Maria z Liguori, mi dovolu zamyslet se jen nad jedinou myšlenkou našeho světece. Pociťuji totiž naléhavost slov, která čteme v evangeliu dnešní slavnosti: „Proste... Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň“. Říkám si: Kolik lidí asi zahrnuje Boha touto modlitební žádostí v souvislosti s naší životní situací teď a tady. Kolik lidí se modlí k Pánu žně za nové dělníky na celém světě? Copak nás Pán neslyší? Ale pak si vzpomenu na slovo svatého Alfonse z jeho knihy „Cesta spásy“, kde píše: „Modlitba musí být pokorná: Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost... Bůh nenaslouchá modlitbám pyšných, ale staví se proti nim; zatímco na druhou stranu je vždy připraven vyslyšet modlitby pokorných.“ A tak chci sám sebe i Vás vyzvat: **Nepřestaňme se modlit. Prosme dál Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Ale s opravdovou pokorou!**

S pokorou, ve které je i víra, že Pánova odpověď na naše prosby je jen na Něm samém. Prosme Pána žně s pokorou a uzejme, že Jeho odpověď na naše prosby nemůže záviset na našich pyšných lidských představách o tom, jaký ty prosby mají mít výsledek!

Svatý Alfonsi, nauč nás prosím opravdu pokorné modlitbě...

Přemýšlení Golgotě

Na dveře zaklepal Strach.
Odvaha šla a otevřela, ale nikdo tam nestál.
Jenom na prahu ležela malá cedulka, navštívenka.

(Pro ty, kdož to potřebují: nebyla z tvrdého kartonu gramáže 300 g/m² a neměla rozměry 5×9 cm.)

Odvaha udělala krok ven, otočila se, sehnula, obrátila kartičku licem. Pou-smála se. Stálo tam:

PŘEMÝŠLEJ

Vrátila se domů. Věděla, kdo kartičku ztratil a na co se chtěl zeptat.

Někdy v té době se objevil Zvído. Není to jeho pravé jméno, ale určitě ho znáte. Prostě mu tak jenom budeme říkat. Zvídavý – ne zvědavý, neplést! – byl totiž dost. Otázek měl přehršel, jedna stíhala druhou, třetí, čtvrtou. Překřikovaly se, dožadovaly se odpovědí, trpělivostí však zrovna nesluly. Možná, možná právě proto zavítal za námi do kostela. Kdosi – nebo cosí? – ho sem přivedlo hledat potřebný klid. Ztišení, nádherné tóny varhan, společenství lidí, promodlené prostory, tradice a historie, to všechno – alespoň tak to

on sám říká – vedlo opravdu k většímu vyrovnaní a lepší náladě. Chvillemi zažíval až pocit spokojenosti a vyrovnanosti. Prý: když je to, co být má, když dole je to, co nahoře, uvnitř to, co vně. Spolu s tím se začaly měnit i ty dotěrné otázky, bylo jich méně, už se nepřekřikovaly. Nyní se vynořovaly z větší hloubky, byly zásadnější. A odpovědi se zase nedostávalo. Proto se prý ptá nahlas:

Kdybys mohl všechno, rozhodně tím nemyslím Všemohoucího s velkým „V“, to rozhodně ně, prostě kdyby ses mohl rozhodnout a to rozhodnutí učinit a chtěl bys něco uschovat na dobu, až přijde správný čas, jak bys to udělal? Mě napadlo - nechat to lidem přímo na očích. Přesně podle pořekadla „Pod svícem je největší tma.“ Co nám tedy Bůh Otec chtěl říct tím, že Ježíše, Syna nechal ukřižovat právě na kopci, který se jmenuje Golgota, tedy Lebka? Vždyť se to mohlo stát kdekoli. Nebo to nebyla Jeho vůle, ale zlovůle Římanů? Proč právě tam?

Zeptal jsem se, zdali je to vhodné téma pro článek do farního časopisu. Prý, proč ne. A že on sem také chodí, také sem patří, také je jeden z nás. A ať si nemyslím, že je sám, kdo si takové otázky klade a odpovědi na ně hledá.

A ti, kdož se nezajímají?

Když v Novém zákoně čteme – „Kdo má uši k slyšení, slyš!“ – tak to není jenom nějaká průpovídka. To je přece moudré sdělení o možnostech a dispozicích každého. Že každý z nás je originál, někdo dělá to, jiný ono, někdo je zručný, jiný přemýšlivý. Prostě jak nám On – ukázal očima nahoru směrem ke slunci – do Golgoty dal.

Nakonec mé obavy rozptýlil citátem: Mluvte, co chcete, stejně budete vyprávět jenom o tom, co sami jste. A prý ho potěší, když mu budeme říkat Zvído. Mladí takovým prezdívkám říkají nickname, že? položil poslední polo-otázku, aniž by čekal na odpověď...

Pavel Švarc

RŮŽENCOVÉ soboty

11. října 2025

15:30 Přednáška „Jak přinést tomuto světu naději?“

(Příběh Marie v kontextu dneška),

hovoří svatohorský farní vikář **P. Matěj Jirsa**

16:00 Rozjímavá modlitba růence s hudbou mezi desátky –

v české premiéře zazní hudba k tajemstvím světa

ve zpracování **Radka Rejška** (Annemarie Oesterreicher,

Hana Kopecká – housle, Zuzana Čížková – viola,

Ludmila Hana Houfková – violoncello, Pavel Šmolík – varhany)

25. října 2025

15:30 Prezentace „Panna Maria Růžencová v poutních svatyních napříč zeměkoulí“

(10+1 poutních míst, na kterých podle tradice Panna Maria

vyzývá k modlitbě růence), hovoří svatohorský farář **P. Miloš Szabo**

16:00 Rozjímavá modlitba růence s hudbou mezi desátky –

v druhé české premiéře zazní hudba k tajemstvím světa ve zpracování

Jaroslava Tůmy (Lucie Sedláková-Hůlová – housle, Jaroslav Tůma – varhany)

Lidé a služby se mění Boží přítomnost zůstává

Kázání při příležitosti loučení redemptoristů se Svatou Horu, památka Umučení sv. Jana Křtitele, bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře, pátek 29. srpna 2025, 17.00 hodin.

Milí přátelé, sestry a bratři,

dnes nám liturgie předkládá památku Umučení svatého Jana Křtitele. Evangelista Marek nám vypráví, jak Herodes nechal Jana uvěznit a nakonec stít, protože mu připomínal pravdu o jeho životě (Mk 6,17–29). Jan zemřel, protože se i za okolností, které ohrožovaly jeho život zůstal věrný svému povolání proroka: držel se Boha a nebál se mluvit to, co mu Bůh přikazoval: ať vhod či nevhod (srov. 2 Tim 4,2).

Jan byl muž neobyčejně přímý a odvážný. Jeho úkol byl jasný: připravit cestu Pánu. Celý život káral hříšníky, volal k obrácení a k životu podle Boží vůle. A stál si za tím, i když věděl, že ho to může stát svobodu a nakonec i život. Jeho mučednictví nám ukazuje, že věrnost Bohu a poznání pravdy je důležitější než vlastní pohodlí či bezpečí.

Když svatý Jan Křtitel napomínal krále Heroda, nebylo to proto, že by chtěl provokovat nebo být „jiný“. Prostě se ocitl v situaci, kdy nemohl mlčet. Miloval Boha víc než sebe a byl si vědom, že mlčet by znamenalo zradit své poslání. Proto se stal prorokem i mučedníkem. A nebyl sám: proroci se často stávali mučedníky, protože neříkali to, co se chtělo slyšet, ale to co poznali jako Boží hlas a poselství.

V životě svatého Jana Křtitele se skrývá velmi mnoho odvahy, pokory a věrnosti. Kdysi u Jordánu vyznal o sobě a o Kristu: „On musí růst, já se menšit“ (Jan 3,30). To je program pro každého, kdo slouží Bohu: nebýt středem, ale vést k Ježíši.

Dnes, v této zvláštní chvíli, když se na Svaté Hoře loučíme s působením nás redemptoristů, můžeme si všimnout jisté paralely. Také my redemptoristé jsme byli posláni, abychom ukazovali na Krista. Po dlouhá léta jsme zde kázali, zpovídali, vedli duchovní cvičení, vítali poutníky a věnovali se jim. Doufám, že jsme stejně jako Jan Křtitel byli hlasem, který volal v lidských srdcích: „Obraťte se k Pánu, přibližte se k němu!“ (srov. Mt 3,2).

Od našeho zakladatele sv. Alfonse jsme dostali jasný úkol: přinášet radostnou zvěst zvlášť těm, kteří jsou duchovně opuštěni, kteří jsou daleko od církve, od víry (srov. Lk 4,18 – „Duch Páně je nade mnou, protože mě pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst“). A Svatá Hora byla pro nás domovem i misijním polem.

V těchto dnech však přichází okamžik, kdy je třeba zvednout kotvy a vydat se dál. Není to jen nějaké nutné zlo. Naše řeholní pravidla říkají, že „poslání kong-

regace vyžaduje, aby členové byli svobodní a připravení (...) vyhledávat (...) novou apoštolskou činnost. Budou moudře vyhledávat nové cesty, jimiž by se evangelium hlásalo všem lidem“ (srov. Konstituce 15), protože jsme misionáři a máme být „stále připraveni na těžké úkoly, abychom přinesli lidem hojné vykoupení“ (srov. Konstituce 20). Já jako biskup litoměřické diecéze jsem moc rád, že tři ze čtyř svatohorských bratří přicházejí právě do mé diecéze, která je vskutku misijní a kde je budou čekat zmiňované těžké úkoly. Mnoho toho, co nazýváme běžnou pastorační péčí, tam totiž nefunguje a je potřeba hledat a nacházet nové formy, jak lidem, kteří jsou jako ovce bez pastýře (srov. Mt 9,36), přinášet radostnou zvěst evangelia, tedy zvěst, že nic není v našem životě ztraceno, že naděje nejen že neumírá poslední, ale že neumírá vůbec, protože Kristus za nás položil svůj život jako za své přátele (srov. Jan 15,13). To, co tedy prožíváme, jsou chvíle podivuhodných Božích záměrů, které někdy bolí, protože vedou z pohodlí do neznáma, ale které vždy znamenají růst.

Avšak nelze zastírat, že loučení bývá bolestné. Když někdo odchází, cítíme prázdno, nejistotu, možná i zklamání. Mnozí z nás, včetně mě, jsme tu nechali kus života, kus svých sil a velký kus svého srdce. Ale křesťanský pohled nám připomíná: Bůh je ten, kdo vede dějiny a kdo vede církev. Stejně jako vedl Jana Křtitele, jako vedl proroky, jako vedl Krista, nespočetné množství svatých, tak vede i svou církev a záleží mu i na tomto krásném poutním místě. Berme to tak, že lidé a služby se mění, ale Boží přítomnost zůstává.

Proto dnes především děkujeme. My redemptoristé děkujeme za tu možnost, že jsme tu mohli s přestávkou doby komunistické totality sloužit 164 let. Já děkuji všem spolubratřím, při kterých jsem mohl vyrůst: jistě nezapomínáme a nezapomeneme na takové osobnosti, jako byl P. Josef Břicháček, P. Jan Zemánek nebo

Lidé a služby se mění, ale Boží přítomnost zůstává

P. Karel Bříza, a vůbec celá generace těch, kteří se sem s takovou radostí vrátili po roce 1989. Jistě můžeme říci, že děkujeme za desítky let kněžské a řeholní služby redemptoristů. Děkujeme za svátosti, které zde udíleli, za hlásání Božího slova, za jejich příklad života, za oběti, které přinášeli. Děkujeme i za chvíle, kdy stáli věrně při Svaté Hoře v těžkých časech. Mnozí zde byli zatčeni a odvezeni do vězení, podobně jako patron dnešního dne. To vše je poklad, který nelze zcela docenit, kapitál, z něhož lze stále čerpat.

Co z toho plyne pro vás, kteří zde zůstáváte? Především výzva k věrnosti. Sv. Jan Křtitel nás učí nebát se být svědky evangelia, i když to není snadné. Redemptoristé vás přes všechny lidské chyby a nedostatky učili nebát se nasadit život a síly pro Boží dílo.

Nejde jen o věrnost Bohu, i když o tu především. Je tu také určitá věrnost tomuto místu, jeho duchu, jeho geniu loci, které je třeba chránit a rozvíjet. Tak tomu bylo vždycky. Například moje rodina má k tomuto místu vazby po nespočet generací. Moji předkové jsou v okolí Příbrami doloženi od počátku 17. století a co paměť naší rodiny sahá, Svatá Hora byla pro nás pojem a útočiště. A to nejen pro ty, kdo byli v naší rodině věřící, ale i pro tu nevěřící část. Pamatuji si jako dítě, že když v roce 1978 Svatá Hora hořela, že to byla tragédie pro naši rodinu bez výjimky. A protože krev není voda, tak i můj vztah k tomuto poutnímu místu se s 1. zářím 2025 nemůže nijak zásadně změnit. Jen sem budu jezdit spíše na pouť než domů, což bude pro mě jistě prospěšné a obohacující. A myslím, že to tak mají i všichni moji spoluobčané.

Když jsme tu prožívali část svého života, tak jak běžel den za dnem, mohli jsme mít dojem, že se nic neděje nebo dokonce, že nic nejde tak, jak by mělo. Když se ale ohlédneme zpátky, já například na těch 35 let, co pro mě Svatá Hora byla více méně domovem, a když to srovnáme s různými etapami dějin tohoto místa, musím vyznat, že jsme žili v jednom z nejúspěšnějších období Svaté Hory. Kolik se toho podařilo! Jen se podívejme kolem sebe! Pravda, nikdy jsme nebyli dostatečně bohatí, vždy jsme spíše vytloukali klín klínem, ale přesto – pohled zpět je pro mě pohled s obdivem a vděčností.

Budu-li parafrázovat Mariino Magnificat, pak mohu říci, že „veliké věci tomuto místu učinil Hospodin, který je velký. Jeho jméno je svaté“ (srov. Lk 1,49). Mohu říci, že byly někdy těžké chvíle, ale vždycky se ukázalo, že Pán a jeho Matka zůstali tomuto místu věrní, a na tuto věrnost že jsme mohli spoléhat jako Maria, která řekla že to bylo tak, „jak slíbil našim předkům, Abrahámovi a jeho potomkům navěky“ (Lk 1,55). Spása se totiž neprojevuje jen v tom, že jednou přijdeme do nebe, ale také v tom, že Bůh nás nenechává padnout a doprovází nás na tomto světě, v běžném životě, den za dnem. A takových bylo těch 35 let. Kdysi jsem tu stál v roce 1990, když pan biskup Antonín Liška předával Svatou Horu redemptoristům, nyní tu stojím, když se loučíme. Byla to doba milosti a já jsem za ni vděčný.

Proto bych si vás všechny dovolil poprosit: nezapomínejme, že Svatá Hora není jen historické místo, připomínka krásné minulosti. Je to místo živé víry, sem stále přicházejí poutníci s prosbami, díkyvdáním, slzami i radostmi. A to tak i zůstane, protože Maria, Matka Svatohorská, je zde stále. Ona chrání, vede, povzbuzuje. Chrání před tím, abychom se vzdálili od Krista, vede k němu a povzbuzuje svým slovem i postojem: Udělejte všechno, co vám řekne. Velebte Pána. Uchovávejte ve svém srdci, co prožíváte a rozvažujte o tom. A když přijde kříž, neutíkejte, ale stůjte Ukřižovanému nablízku.

Milí bratři a sestry, odchod redemptoristů je sice významnou změnou, ale **není to konec**. Je to další kapitola v dlouhých dějinách tohoto svatého místa, nový začátek. Bůh má vždy připravenou cestu.

Prosme dnes svatého Jana Křtitele o odvahu a věrnost pravdě. Prosme Pannu Marii Svatohorskou, aby chránila toto poutní místo a všechny, kdo sem přicházejí. A prosme za redemptoristy, aby i jinde přinášeli ovoce své služby, tak jako přinášeli zde. Prosme také za nové duchovní správce, aby jim Pán dal dostatek síly. Dostatek síly k tomu, aby zde mohli sloužit Bohu, jeho Matce a všem, kteří sem přicházejí. Dostatek síly k tomu, aby si toto místo zamilovali.

A všichni se nakonec obraťme ke Kristu. K němu nás vede Panna Maria i sv. Jan Křtitel. Podívejme se na něj a vděčně hlásejme: „Hle, Beránek Boží, ten, který snímá hříchy světa.“ (Jan 1,29). Amen.

† Stanislav Příbyl, CSsR

biskup litoměřický

Je to láska, nebo jen zvyk?

Kázání P. Pavla Hudouska, CSsR, z úterý 21. týdne v mezidobí

Evangelium – Mt 23,23-26

Ježíš řekl: „Běda vám, učitelé Zákona a farizeové, pokrytci! Odvádíte desátky z máty, z kopru a z kmínu, ale zanedbáváte, co je v Zákoně daleko důležitější: spravedlnost, milosrdenství a věrnost. Tohle jste měli dělat, a tamto zanedbávat. Slepi vůdcové! Cedíte komára, ale velblouda polykáte. Běda vám, učitelé Zákona a farizeové, pokrytci! Očišťujete vnějšek číše a mýsy, ale uvnitř jsou plné loupeže a nezřízenosti. Slepý farizeji! Napřed vyčisti vnitřek číše, pak bude čistý i vnějšek.“

Bratři a sestry, dnešní evangelium nás přivádí k slovům Pána Ježíše, který dvakrát volá: „Běda!“ Neříká to proto, že by chtěl kohokoliv odsoudit, ale proto, že miluje, a jeho slova jsou varováním z lásky. Farizejům a zákoníkům vytýká nesoulad mezi jejich vnějším jednáním a vnitřním postojem - jejich víra se stala jen vnější záležitostí. Na první pohled působili zbožně, pečlivě dodržovali všechny předpisy a obřady, ale jejich srdce zůstalo prázdné, tvrdé a nevšímavé k potřebám druhých. A právě to je nebezpečí i pro nás. Můžeme mít pocit, že „všechno děláme správně“ – chodíme do kostela, pomodlíme se, přispějeme na charitu. Ale otázka zní: **co je za tím? Je to láska k Bohu a k lidem, nebo jen zvyk?**

Ježíš farizeům připomíná, že podstatou Zákona není vnější dodržování příkazů, ale láska: „**Milovat budeš Pána, svého Boha... a svého bližního jako sám sebe.**“ Farizejové to dobře znali - vždyť sami se na to odkazovali. A přesto jejich pozornost ulpěla na maličkostech, které bylo možné ukázat a spočítat: přesné odměřování desátků z máty, kopru či kmínu. Bylo to viditelné, dalo se tím pochlubit – ale jejich srdce zůstalo slepé pro to, co Bůh považuje za důležité: spravedlnost - tedy férovost vůči lidem kolem; milosrdenství - tedy citlivost k trpícím a slabým; a věrnost - tedy opravdová láska k Bohu, která nezáleží na tom, jestli mě u toho někdo vidí. Můžeme si to představit i na našem životě. Co by pro Boha mělo větší cenu? Že se pomodlím rychlý Otčenáš bez pozornosti – nebo že věnuji deset minut upřímného naslouchání svému starému rodiči, který je osamělý? Že si během mše odříkám všechno „správně“ – nebo že dokážu po návratu domů projevít trpělivost a laskavost ke svým dětem či partnerovi? **Očišťujete vnějšek číše a mýsy, ale uvnitř jsou plné loupeže a nezřízenosti.** Ježíš nás učí, že vnější věci mají smysl tehdy, když jsou nesený láskou. Jako když dáme dar: nezáleží

tolik na obálce, ale na srdci, které ho dává. Když chybí láska, i krásně zabalený dar je prázdný. Ale když je láska přítomná, pak i ten nejmenší skutek má nekonečnou hodnotu.

Pán nás dnes zve, abychom nezůstávali na povrchu, ale šli do hloubky. Všichni dobře víme, že se dá žít víra jen jako soubor zvyků – modlit se, protože „se to má“, přijít do kostela, protože „je neděle“, pomoci, protože „co by si o mně pomysleli“. Duchovní život není o množství vnějších úkonů, ale o lásce, která se ukáže ve věrnosti, oběti a opravdovosti srdce. **Bůh nehledí na to, kolik slov jsme odříkali, ale zda jsme při nich byli srdcem přítomní. Nepočítá, kolik skutků máme na seznamu, ale zda jsme je udělali z lásky.**

A někdy k tomu není potřeba mnoho. Stačí málo – pár minut tichého setkání s Bohem během dne.

Není nutné dlouhé modlení, ale chvíle, kdy se zastavím a v srdci řeknu: „Pane, tady jsem, děkuji Ti.“ Takové minuty často promění celý den. Stačí i upřímná modlitba ráno a večer. Možná krátká, ale opravdová. Věřím, že Pán se více raduje z jednoho opravdového „Otče náš“ než z deseti mechanicky odříkaných růženců bez srdce. A stačí i drobný skutek lásky – úsměv, který nikdo nečeká, trpělivost vůči blízkému, povzbuzení kolegovi, kterého ostatní přehlíží. Takové skutky možná nikdo neuvidí a nikdo nám za ně nepoděkuje, ale Bůh je vidí. A pro něj mají cenu zlata. Jsou to malé plamínky, které rozehřívají jeho srdce i srdce lidí kolem nás. **Taková hloubka víry není složitá ani těžká. Neznamená dělat velké věci, ale dělat malé věci s velkou láskou. A právě v tom je síla – vnitřní opravdovost, která pak dává krásu i tomu, co je vidět navenek.**

Bratři a sestry, určitě nechceme, aby o nás platilo: „**Zvenku krásní, uvnitř prázdní.**“ Naopak – pravý křesťan má vnitřní život krásnější než ten vnější. Nemusí toužit po slávě ani po uznání, protože ví, že to všechno je pomíjivé. Skutečná krása je v srdci naplněném láskou. A tak prosíme dnes Pána, aby naše srdce nebyla jen ozdobou na povrchu, ale aby byla především chrámem, v němž přebývá On sám.

Zprávy ze Svaté Hory

- ❑ V pátek 13. června sloužil P. Jan Kuník, CSsR, v bazilice v 10.00 **mši svatou za Charitu Příbram**. Účastníci se zaměstnanci a klienty charity. Po mši následovalo setkání s rautem v refektáři rezidence.
- ❑ Celoevangelizace **mariánská pouť řeckokatolíků** na Svatou Horu se uskutečnila v sobotu 14. června.
- ❑ **Návštěvě zaměstnanců z Paliativního oddělení** Oblastní nemocnice Příbram, jež přišla v pondělí 16. června na prohlídku Svaté Hory a posezení s knězem, se věnoval nemocniční kaplan P. Jan Kuník, CSsR.
- ❑ V úterý 17. června hostila Svatá Hora **konferenci kněží příbramského vikariátu**. Hlavním celebrantem při mši sv. byl P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR.
- ❑ **Slavnost Těla a Krve Páně** s eucharistickým průvodem v ambitech Svaté Hory jsme oslavili v neděli 22. června. Hlavním celebrantem byl P. David Horáček, CSsR. Mši svatou a eucharistický průvod doprovázela hudba žestového kvarteta.
- ❑ Téhož dne P. Jan Kuník, CSsR, slavil **na Slivici Slavnost Těla a Krve Páně** s tamními věřícími.
- ❑ P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR, byl v neděli 22. června pozván **do skanzenu na Vysokém Chlumci**, kde celebrou mši svatou.
- ❑ O slavnosti **Nejsvětějšího Srdce Ježíšova** v pátek 27. června sloužil P. Pavel Hudousek, CSsR, poutní mši svatou v kapli ve Lhotce u Obořiště.
- ❑ Třetí neděle po Slavnosti seslání Ducha svatého patří na Svaté Hoře vždy **slavnosti Korunovace**. Letošní, již 293. výročí, jsme slavili **naposledy s redemptoristy**. Hlavním celebrantem v sobotu 28. června v 19.30 byl P. Pavel Hudousek, CSsR. Hlavním celebrantem v neděli 29. června v 9.00 byl P. David Horáček, CSsR. Bohatý program celého víkendu obsahoval kromě mši svatých a mariánských pobožností také výjizdky koňským spřežením po svatohorském areálu a okolí, vernisáž výstavy „Nitky k nebesům“, zážitkovou prohlídku pro děti s názvem „Procházka za rytířem“, přednášku historičky Věry Smolové, večerní koncert s překvapením, vystoupení loutkového divadla Basta Fidli s pohádkou O princezně z obrázku a možnost nakupovat poutní zboží a dobroty.
- ❑ **Výstava Nitky k nebesům** byla zahájena v sobotu 28. června v takzvané klenotnici. Jedná se o unikátní expozici poutních obrázků ze Svaté Hory z různých období, kterou připravila Lenka Malíková.

- ❑ Začátkem července došlo k **čištění a ladění chórových varhan** (prvnímu od jejich pořízení). Ty jsou nyní umístěny v kapli v budově rezidence. Akce byla zdárně ukončena v posledním červencovém týdnu.

- ❑ V pátek 11. července po mši sv. v 7.00 žehnal P. David Horáček, CSsR, na parkovišti pod Svatou Horou autobus, který zajišťuje dopravu ze Sedlčan na Příbram a také do Prahy.
- ❑ Poslední **zážitkový pobyt „Noc na Svaté Hoře“** v původní dramaturgii jsme uspořádali v pátek 11. července a sobotu 12. července. Na zážitkovém programu, plném zajímavostí a odkrývání jinak nepřístupných míst Svaté Hory, se podíleli zaměstnanci spolu s redemptoristy. Od účastníků, kteří byli nadšeni, jsme obdrželi pochvaly a uznání.
- ❑ V sobotu 12. července navečer doputovali na Svatou Horu pěší, kteří konali pouť při desátém výročí úmrtí Theobalda Czernina. Mši svatou pro ně večer odsloužil rektor P. David Horáček, CSsR.
- ❑ Ve středu 16. července navštívil Svatou Horu **P. Zdeněk Šilhánek**, který zde v nedávné době působil jako redemptorista, a který zde byl v minulosti svěcen. V bazilice slavil dopoledne mši svatou, v doprovodu kněží redemptoristů si prohlédl vnitřní prostory Svaté Hory, které prošly před deseti lety proměnou při rekonstrukci, a poté se vydal navštívit své přátele v Příbrami.
- ❑ 16. července byla **mše sv. v 17.00 za zemřelého P. Stanislava Lišku, CSsR**, bratra biskupa Antonína Lišky, CSsR, který žil v Kanadě. Mše s e. zúčastnila

řada příbuzných, hlavním celebrantem byl synovec zemřelého P. Pavel Liška.

- ❑ V sobotu 19. července odjeli P. Jan Kuník, CSsR, a Pavel Hudousek, CSsR, na **poutní místo Skalka u Mníšku pod Brdy**, kam byli redemptoristé pozváni místním duchovním správcem P. Janem Dlouhým. P. Kuník byl hlavním celebrantem a kazatelem krásné poutní slavnosti, již se zúčastnilo mnoho věřících i kněží. Redemptoristé se tím rozloučili s milým místem, které někteří z nich rádi soukromě navštěvovali.
- ❑ **Památku rodičů Panny Marie**, svatých Jáchyma a Anny, jsme v sobotu dopoledne 26. července slavili u venkovního oltáře těchto světců. Mše sv. v 17.00 pak již byla v bazilice.
- ❑ V neděli 27. července byla při mši svaté v 11.00 pokřtěna jedna dospělá katechumenka, kterou ke křtu doprovázel P. Jan Kuník, CSsR.
- ❑ V týdnu od 28. července se na Svaté Hoře konal **letní táborový pobyt** vietnamské mládeže se 26 účastníky. Spolu s mládeží přijeli také vietnamští redemptoristé, kteří spravují farnost u sv. Apolináře v Praze, a kteří v minulosti žili v klášteře redemptoristů na Svaté Hoře. Vietnamská katolická komunita v ČR je aktivní již více jak 25 let.
- ❑ Pátek 1. srpna byl pro svatohorskou baziliku v rámci jubilejního roku stanoven jako **odpuštěný den**. Při večerní mši svaté obnovili redemptoristé řeholní sliby. Hlavním celebrantem byl P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR.
- ❑ Ve čtvrtek 7. srpna byla mše sv. v 9.00 přeložena na 10.00, kdy se konala s **příbramskou charitou**. Po mši následovalo setkání s obědem v rezidenci.
- ❑ V pondělí 11. srpna se vydala předsedkyně Matice Svatohorské Věra Langová spolu s protektorem Matice P. Davidem Horáčkem, CSsR, do umělecké dílny mistra Urbana v Turnově, kde se setkali s pány Urbanem, Vogelem a Jarošem. Mistr Jiří Urban a jeho kolegové předvedli zástupcům Matice první dvě **repliky svíců** pro stříbrný oltář ve svatohorské bazilice. Je obdivuhodné, jak jen podle fotografií dokázali vytvořit prvotřídní kopie. Tyto dva svícny pak mistři dovezli na Svatou Horu v den, kdy se s ní loučili redemptoristé, tedy v pátek 29. srpna. Svícny usadili a rozsvítili před rozlučkovou bohoslužbou. Zbýlé čtyři kusy budou dodány na Svatou Horu do Velikonoc příštího roku.
- ❑ Ve stejný den, v pondělí 11. srpna, se P. Jan Kuník, CSsR, v Milevsku zúčastnil **pohřbu P. Josefa Charypara**, bývalého faráře v Březnici a podporovatele Svaté Hory.

- ❑ Ve čtvrtek 14. srpna dopoledne probíhalo na Svaté Hoře natáčení pro pořad **Česko s prstem v nose**.
- ❑ V pátek 15. srpna dopoledne proběhlo **natáčení Svaté Hory z dronu** pro medailonek jubilejního chrámu pro TV Noe.
- ❑ **Poutní slavnost** jsme na Svaté Hoře oslavili v sobotu a neděli po Nanebevzetí P. Marie, tj. 16. a 17. srpna. Hlavním celebrantem při sobotní vigílii byl P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR, a v neděli v 9.00 P. Jan Kuník, CSsR. Slavnosti se účastnil velký počet věřících.
- ❑ V neděli 17. srpna odjel P. Pavel Hudousek, CSsR, jako poutní celebrant a kazatel do Kotenčic, kde je kaple Panny Marie Nanebevzaté **s oltářem Matky Ustavičné Pomoci**, jejíž úctu mají redemptoristé za úkol šířit po celém světě.
- ❑ 27. srpna jsme si na Svaté Hoře při mších svatých připomněli **352. výročí posvěcení chrámu**.
- ❑ K **rozloučení s redemptoristy** došlo v pátek 29. srpna při mši svaté v 17.00. Hlavním celebrantem byl redemptorista, bývalý farář svatohorský a bývalý provinciál Pražské provincie redemptoristů, současný biskup litoměřický Mons. Stanislav Příbyl, CSsR. Po mši následovalo loučení s věřícími a raut v refektáři.

POUTNÍCI

- ❑ 17. června - Německo, Mnichov - Freising (35 + 1), 21. června - Německo, Lam (45 + 1), 7. července - Rakousko (40 + 3), 17. července - USA, Texas (50 + 1), 19. července - ČR, Řevnice (40 + 1), 24. července - ČR Blatná (20 + 1), 24. července - ČR, pěší pouť za umělce (20), 2. srpna - Polsko (55 + 1), 10. srpna - Německo, Freyung (48 + 1), 22. srpna - ČR, Nové Město na Moravě (10 + 1), 28. srpna - Maďarsko (44 + 1), 29. srpna - ČR, ministrantský tábor

Z oslavy Božího Těla

Úvodní slovo

nových duchovních správců Svaté Hory

Milí čtenáři a přátelé Svaté Hory,

těchto pár řádků píšu s chvějícím se srdcem. Z pověření pražského arcibiskupa přebírám od září 2025 zodpovědnost za svatohorský poutní areál a jsem si vědom toho, že cokoli napíšu, nedokáže obsáhnout všechno, co se v mém nitru odehrávalo od chvíle, kdy jsem byl požádán, abych se tohoto nesnadného úkolu ujal.

Nechci vás zatěžovat svým představováním: jednak o mně najdete dost informací na internetu, jednak nejsem začínajícím knězem, takže by bylo naivní si myslet, že se o mně v katolických kruzích už nějaké zprávy nešířily a nešíří. Mohl bych psát, kde všude jsem působil, co jsem tam dokázal, jaké projekty mám za sebou a proč jsem na svém předchozím působišti chtěl zůstat až do důchodu.

V tuto chvíli to ale nepovažuji za podstatné – věřím, že bude v dalších letech dost příležitostí, abychom se lépe poznali a abyste sami, nejen podle řečí, ale především podle ovoce a skutků, poznali, zda je moje působení Bohem požehnané. Jsem si vědom toho, že přicházím po dlouholeté tradici charismatických redemptoristických osobností, které vtiskly Svaté Hoře jak svou nezaměnitelnou spiritualitu, tak i obrovský lidský rozměr, kterého není schopen každý kněz. Uvědomuji si ale také, že jako diecézní kněz nemohu kopírovat charismata, která mi nebyla dána, nýbrž mám rozvíjet ty dary, kterými jsem byl obdarován já osobně. Každý člověk může obdržené dary využívat buď pro sebe, nebo pro druhé. Byl bych upřímně rád, kdyby se mi podařilo vše, co umím, věnovat a darovat Svaté Hoře.

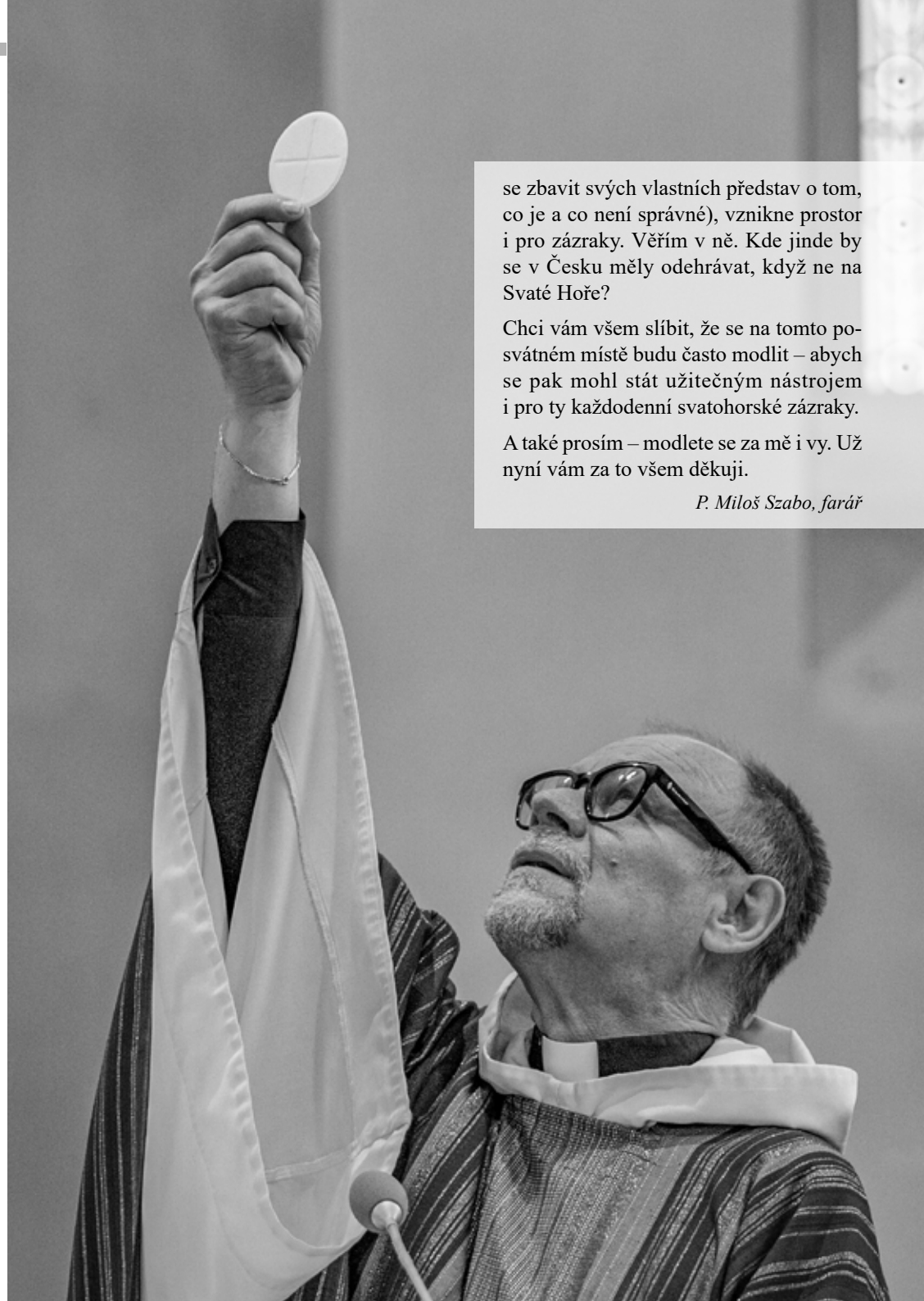
Proto vás chci jen poprosit: buďte zejména zpočátku trpěliví a zkuste nás dva (s panem kaplanem Matějem) nesrovnávat s řeholníky. Věřte, že přicházíme s láskou a chceme na Svaté Hoře nejen pokračovat v budování poutního komplexu, ale především v budování Božího lidu – a to nikoli podle lidských představ či psychologických příruček, ale především podle Božího slova. Budu se snažit, abych Písmo svaté četl, poznával, učil se ho a pak dále vysvětloval. Věřím, že právě ono má v dnešní době, plné negativních zpráv a silového či siláckého řešení problémů a krizí různého druhu, jako jediné schopnost měnit svět a uchovávat ho v lásce a porozumění i pro další generace. Nakonec – jinak v Bibli mlčenlivá Panna Maria nás všechny vede právě k Božímu slovu, když říká (stejně jako na svatbě v Káně), abychom udělali, co nám řekne On. Budeme-li společně vnímaví na Jeho slovo (a dokážeme-li

se zbavit svých vlastních představ o tom, co je a co není správné), vznikne prostor i pro zázraky. Věřím v ně. Kde jinde by se v Česku měly odehrávat, když ne na Svaté Hoře?

Chci vám všem slíbit, že se na tomto posvátném místě budu často modlit – abych se pak mohl stát užitečným nástrojem i pro ty každodenní svatohorské zázraky.

A také prosím – modlete se za mě i vy. Už nyní vám za to všem děkuji.

P. Miloš Szabo, farář

Úvodní slovo nových duchovních správců Svaté Hory

Jsem v rakouských alpách, je sedm hodin ráno. Se skupinou mladých lidí z farnosti, kde jsem doposud působil, pozorujeme východ slunce a popijíme čaj.

Jestli bych se měl krátce představit, možná není lepší chvíle, než tento krátký článek psát teď. Mám rád přírodu, východy slunce, mladé lidi, popíjení čaje. Jestli se dá někdy zakoušet Bůh, je pro mě mnohem snazší ho zahlédnout právě tady. Svatý Ignác z Loyoly napsal, že Boha je možné nacházet ve všech věcech. Nejen v kostelech. A to mi je velmi blízké. I apoštol Pavel napsal, že v něm žijeme, pohybujeme se a jsme.

S přírodou a s horami souvisí i to, že jsem skaut. Dříve jsem se podílel na vedení oddílu v Praze, momentálně se spolupracuji na organizování čekatelského kurzu Maják. To je kurz pro budoucí skautské vedoucí se zaměřením na duchovní život. Skautování mi je blízké pro to, že spojuje hluboké ideály s praktickým životem.

Důležitý je pro mě taky fotbal. Ve Veliši, odkud na Svatou Horu přicházím, jsem hrál za místní tým, bohužel jsem nedal ani jediný gól. Mám ale moc rád pospolitost v kabině, vzájemnou podporu na hřišti, symbol toho, že i život a třeba život církve by měl být týmový sport.

A poslední věc, kterou bych rád zmínil, je to, že mě baví sledovat soudobou teologii a promýšlet, jak v církvi kráčet společně dál. A co může církev nabídnout dnešnímu světu. Mám rád papeže Františka a zvláště jeho první exhortaci Evangelii gaudium o církvi, která vychází ze sebe na periferie, má otevřenou náruč pro každého, zvláště pro chudé, a chce přinášet radost a svobodu evangelia. Mám radost, že mohu být součástí redakční rady revue Salve.

Těším se na nové výzvy spojené se Svatou Horou. Vnímám, že změna není snadná, a že bolí. Říkám si ale, že příběh Marie z Nazareta může být dobrým průvodcem v čase změn a nových cest. Její setkání s archandělem Gabrielem ji změnilo život od základu, dokonce jí to málem stálo její vztah s Josefem. Ale nakonec našli společnou cestu. Přál bych si, abychom uměli najít společnou cestu, jak jít dál, i my na Svaté Hoře.

Moje první vzpomínka na toto poutní místo je z dětství, když jsme zde byli na výletě s rodiči. Pamatuji si, že jsme se snažili obejmout společnými silami památný dub, který se nachází cestou od spodního parkoviště. Jestli se nám to tehdy podařilo, si nepamatuji. Ale dlouho jsem měl pak Svatou Horu zapamatovanou jako „to místo s velikým stromem cestou do kopce od parkoviště.“

Slunce vyšlo, jdeme dělat s mladými lidmi snídani. Snad to tedy jako krátké představení postačí.

Těším se na vše, co máme spolu před sebou!

P. Matěj Jirsa, kaplan

Okénko Matice Svatohorské

Výroční zpráva Matice Svatohorské

za období od 25. 5. 2024 (minulá výroční schůze) do 24. 5. 2025

Matice Svatohorská je sdružením přátel a příznivců Svaté Hory. Jejich členství je odrazem snahy se jakýmkoli způsobem – modlitbou, vlastní prací či finančním příspěvkem – podílet na tom, aby toto poutní místo stále více rozkvétalo do krásy a všichni se zde cítili jako doma. Všichni členové Matice Svatohorské pak tvoří jedno velké společenství. Každý pátek na sebe všichni vzájemně v modlitbě pamatují a rovněž je v bazilice sloužena v 7 hodin mše svatá za všechny živé i zemřelé členy Matice Svatohorské a dobrodince Svaté Hory.

Představenstvo Matice Svatohorské je povinno svým členům podat každoročně informace o její činnosti. Činíme tak formou této výroční zprávy, která uzavírá první rok práce výboru v novém složení.

Členská základna

V uplynulém období se počet členů Matice Svatohorské opět snížil. Nepřibyl žádný nový člen.

	k 25. 5. 2024	k 24. 5. 2025
registrovaných	1312	1312
zemřelých	18	5
zrušilo členství	0	0
nových členů	15	0
aktivních	782	777

Výbor Matice, schůze výboru a výroční schůze

Poslední výroční schůze se uskutečnila dle Stanov Matice Svatohorské 25. května 2024 na Svaté Hoře.

Od 10 hodin byla v bazilice sloužena mše svatá ke cti Panny Marie Svatohorské za všechny členy Matice Svatohorské. Mši svatě předsedal P. David Horáček, protektor Matice Svatohorské.

Následovalo shromáždění členů v refektáři kláštera. Výroční schůze byla zahájena slavnostním uvítáním členů. Výroční členská schůze pokračovala schválením programu, mandátové komise, přednesením výroční zprávy a zprávou kontrolní komise. Následovala volba nového výboru a diskuse.

Výbor Matice Svatohorské se schází pravidelně každé čtvrtletí. Na svém prvním zasedání nově zvoleného výboru byla předsedkyní zvolena Věra Langová, místopředsedkyní Jana Hovorková a jednatelem Petr Krivánek.

Hospodaření

Kontrolní komise provedla 16. května 2025 kontrolu hospodaření Matice Svatohorské za rok 2024. Podrobné informace o hospodaření Matice Svatohorské jsou obsahem zprávy kontrolní komise, která následuje a bude přednesena předsedou kontrolní komise Ing. Jiřím Hlaváčem.

Činnost

Časopis

Matice Svatohorská pokračuje ve vydávání časopisu Svatá Hora. Hlavní podíl na vydávání časopisu má redakční rada. Od 1. března 2021 pracuje v neměnném složení: šéfredaktor regenschori Pavel Šmolík a členové Mgr. Pavel Švarc a Věra Langová pod vedením P. Mgr. Davida Horáčka. Tímto bychom jim i ostatním přispěvatelům chtěli vyjádřit naše upřímné díky.

K tomu, aby se k vám časopis v pořádku dostal, je ale potřeba také precizní vedení databáze odběratelů časopisu. Tomu se věnuje paní Mgr. Monika Vohradská. Svoji dobrovolnou práci vykonává svědomitě od té doby, kdy vydávání časopisu přešlo z farnosti na Matici Svatohorskou.

Ráda bych také poděkovala dalším osobám, které pro časopis obětavě a nezištně pracují. Pan Petr Krivánek má zásluhu na tom, že Česká pošta může časopis rozeslat – posílá objednávky na Post-optimal.

Bez pana Miroslava Zelenky by zase časopis vůbec nespátřil světlo světa. Kompletně časopis graficky zpracovává, dodává do něj fotografie, připravuje ho do tisku a také ho tiskne. To vše pouze za režijní náklady.

Na to, aby v časopise bylo vše bez chyby, nezištně dohlíží pečlivým okem Mgr. Marie Hrubá a PhDr. Ludmila Brabencová.

Podpora farnosti

Vzhledem k ukončení velkého projektu – stavby varhan – je nyní hlavní činností Matice Svatohorské podpora farnosti.

V uplynulém roce jsme finančně podpořili Vánoční, Velikonoční a Tříkrálový koncert a vánoční Zpívání u jesliček. Z prostředků Matice jsme farnosti přispěli na digitalizaci notových záznamů, která byla provedena během prázdnin a bude sloužit k badatelským účelům.

Zpívání u jesliček

V době Vánoc se v bazilice na Svaté Hoře uskutečnil dvanáctý ročník zpívání koled. Zpívání u jesliček se uskutečnilo třikrát. Na Boží hod usedl za varhany prof. Jaroslav Tůma, na svatého Štěpána zpívání doprovázela Jana Hovorková a na Nový rok hrál Pavel Šmolík. Zpívání u jesliček se konalo za finanční podpory Matice Svatohorské a města Příbram.

Nadále je v prodejně na Svaté Hoře a také ve svatohorském e-shopu k dostání CD Zpívání u jesliček, které bylo živě nahráno při Zpívání o Vánocích v roce 2019.

Andělská sbírka

Vyhlášení veřejné sbírky na pořízení stříbrných kopií adorujících andělů, šesti kusů svícňů a trůnku pod sošku Panny Marie

V prosinci 2022 bylo Krajským úřadem Středočeského kraje schváleno vyhlášení veřejné sbírky na pořízení kopií těchto odcizených předmětů. Pro potřeby této sbírky byl založen transparentní účet. Smlouva na celou zakázku byla podepsaná 24. listopadu 2023 s dílnou šperkaře pana Urbana z Trutnova. V prosinci 2023 byly objednány 3 svícny v ceně 705 tisíc Kč a byla zaslána záloha ve výši 300 tisíc Kč na pořízení materiálu. Materiál je zakoupen a jsou vyrobeny „kopyta“ pro výrobu svícňů.

V poslední době byly práce zpožděny v důsledku operace jednoho ze zlatníků a také větší náročností prací, než se původně předpokládalo. Po konzultaci s panem Urbanem bude současně vyrobeno všech šest svícňů. Veřejnou sbírkou se podařilo vybrat celou částku na tři svícny, další tři slíbil finančně pokrýt sponzor.

Od konce roku 2024 jsou v prodeji perníkoví andělíčky na podporu veřejné sbírky. Jeden typ peče a zdobí cukrárna Radešinek, druhý slečna Jindřiška, neteř protektora Matice P. Mgr. Davida Horáčka.

Rozpracované a plánované aktivity

Matice Svatohorská bude nadále nápomocna administrátorovi v práci pro Svatou Horu.

I v letošním roce finančně podpoříme Varhanní půlhodinky a vánoční Zpívání u jesliček. I v letošním roce nás město Příbram podpořilo dotací na Tríkrálový, Vánoční a Velikonoční koncert.

Nadále budeme usilovat o shromáždění finančních prostředků potřebných na zhotovení zmíněných kopií andělů, svícňů a trůnku pod sošku, aby byl stříbrný oltář v bazilice opět kompletní.

Vzhledem k plánovanému odchodu redemptoristů ze Svaté Hory na konci srpna 2025 bychom rádi uspořádali pouť na rozloučenou, a to v pátek 29. srpna 2025, kdy v 17 hodin bude v bazilice sloužena mše svatá a po ní bude následovat přátelské posezení v prostorách kláštera. Bohoslužbě na poděkování redemptoristům za jejich službu na Svaté Hoře bude předsedat Mons. Stanislav Příbýl, někdejší farář na Svaté Hoře a provinciál redemptoristů, nyní biskup litoměřický a také redemptorista. Všichni jste srdečně zváni.

Závěr

Chtěla bych poděkovat členům výboru Matice Svatohorské za veškeré jejich úsilí v uplynulém roce. Všem členům Matice Svatohorské, dárcům a dobrodincům děkuji za jejich pomoc, podporu a modlitby. Protektorovi P. Mgr. Davidu Horáčkovi, CSsR, přeji hodně Božích milostí a darů Ducha svatého.

*Věra Langová
předsedkyně výboru Matice Svatohorské*

*Schváleno VČS 24. 5. 2025 ● Svatá Hora 24. 5. 2025
Téhož dne projednáno výborem Matice Svatohorské
a doporučeno ke schválení Výroční členskou schůzí.*

• • • • • **Dopis Matice Svatohorské pražskému arcibiskupu** • • • • •

**Jeho Excellence
Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský
Hradčanské nám. 56/16
119 02 PRAHA 1 – HRADČANY**

Příbram, Svatá Hora, 26. května 2025

Vaše Excellence, vážený pane arcibiskupe, obracím se na Vás s důvěrou jménem Matice Svatohorské, a to na základě podnětů vzešlých z její Výroční členské schůze. Tento nejvyšší orgán Matice se sešel na Svaté Hoře v sobotu 24. května 2025 při příležitosti každoroční pouti.

Matice Svatohorská je spolek přátel a dobrodinců Svaté Hory, který sdružuje **1315 osob**, jimž je toto poutní místo zvláště blízké. Svým členstvím vyjadřují hluboký vztah ke Svaté Hoře a zájem o její duchovní i kulturní dědictví.

Vzhledem k závažnosti situace, jež nastala v souvislosti s avizovaným odchodem členů Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele (redemptoristů) ze Svaté Hory, vyjádřili mnozí členové Matice Svatohorské své znepokojení. Tato skutečnost je o to bolestnější, že věřící postrádají jakékoli oficiální vysvětlení ze strany vedení Kongregace a stejně tak i ze strany Arcibiskupství, ani nebyl umožněn žádný prostor pro otevřenou synodální diskusi. Lítost nad tímto rozhodnutím, společně s nevyjasněností motivace tohoto kroku, je mezi členy Matice i širší veřejností doprovázena upřímnými obavami o budoucnost tohoto výjimečného poutního místa. Zároveň je vnímána s lítostí i skutečnost, že ze strany Vaší Excellence nebyl, ať už veřejně či jakoukoli jinou lidem dostupnou formou, projeven zájem o možnost setrvání redemptoristů na Svaté Hoře.

Mnozí z těch, jimž je Svatá Hora drahá a kteří sem pravidelně přicházejí, vyjádřili svůj hluboký zájem o setrvání redemptoristů různými formami – prostřednictvím osobních dopisů, podpisem petice i při veřejném vystoupení na plenárním jednání Výroční členské schůze Matice Svatohorské. Tímto způsobem dali najevo svou podporu tomu, aby duchovní správa tohoto poutního místa nadále zůstala v péči Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele.

S důvěrou ve Vaši pastýřskou péči a s vědomím významu, který Svatá Hora zaujímá nejen v rámci pražské arcidiecéze a celé České republiky, ale i mezi poutníky ze zahraničí, si Vás dovoluji tímto informovat o výše uvedených skutečnostech. Toto posvátné místo je hluboce zakořeněno v srdcích mnoha věřících různých generací, povolání i životních cest.

V naději, že ještě existuje prostor k přehodnocení rozhodnutí o odchodu redemptoristů, si Vás dovoluujeme požádat o případné kroky vedoucí k uchování jejich působení na Svaté Hoře. V případě, že by k takovému obratu již nemohlo dojít, důvěřujeme, že učiníte vše pro to, aby správa tohoto výjimečného poutního místa byla svěřena duchovním, kteří budou Svatou Horu s láskou a oddaností spravovat a usilovat o její duchovní i hmotný rozkvět alespoň tak, jak to činili otcové redemptoristé.

Děkuji Vám a kéž Vám Pán na přímluvu Panny Marie Svatohorské žehná.

*Věra Langová
předsedkyně Matice Svatohorské*

Emailová reakce sekretariátu arcibiskupa Graubnera sekretar.graubner@apha.cz
ze dne 22. 7. 2025

Vážená paní předsedkyně, o odchodu redemptoristů ze Svaté Hory rozhodlo vedení kongregace, nikoliv Pražské arcibiskupství. Důvodem je nedostatek kněží dané kongregace.

Pan arcibiskup usiloval o to, aby redemptoristé v poutním místě zůstali, nebo aby alespoň svůj odchod odložili. V tom směru intenzivně komunikoval s provinciálem redemptoristů.

Přejeme památné Svaté Hoře rozvoj a požehnání a Vám ve Vaší funkci mnoho sil a pomoci od Pána.

V dokonalé úctě PhDr. Stanislav Vejvar, Ph.D., sekretariát arcibiskupa

Dopis Matice Svatohorské provinciálovi redemptoristů

P. Jozef Mihok, CSsR
provinciál redemptoristů
Puškinova 1
811 04 BRATISLAVA
SLOVENSKO

Příbram, Svatá Hora, 26. května 2025

Vážený otče provinciále,
obracím se na Vás jménem Matice Svatohorské, a to na základě podnětů vyslovených její Výroční členskou schůzí. Ta je nejvyšším orgánem Matice a sešla se na Svaté Hoře u příležitosti své každoroční pouti v sobotu 24. května 2025.

Matice Svatohorská je spolkem přátel a dobrodinců Svaté Hory, kteří svým členstvím vyjadřují to, že jim je toto místo drahé. Patří k nesčíslnému zástupu těch, kterým dobro tohoto poutního místa leží na srdci.

Nelze se divit, že pokud má dojít k takové zásadní změně, jakou je odchod redemptoristů ze Svaté Hory, a nedostalo se jim žádného vysvětlení z Vaší strany, jsou rozhořčeni. Nemluvě o možnosti nějakým způsobem tuto záležitost v duchu synodality konzultovat. Lítost nad odchodem redemptoristů i chybějící snaha o vysvětlení tohoto kroku se snoubí s upřímnou starostí o to, jak to bude se Svatou Horou dál.

Mnozí z těch, kteří mají Svatou Horu rádi a přicházejí sem, kromě v modlitbě sepnutých rukou své přání a zájem o to, aby toto místo, s dobrotou jim vlastní, nadále spravovali redemptoristé, vyjádřili osobními dopisy, podpisem petice a též svým názorem v plénu Výroční členské schůze Matice Svatohorské.

Tímto dopisem Vás chci o tom vyrozumět s nadějí, že byste snad mohl ještě učinit kroky, které by zvrátily odchod redemptoristů ze Svaté Hory.

Kěž Vám Pán na přímělu Panny Marie Svatohorské žehná.

Věra Langová
předsedkyně Matice Svatohorské

KONGREGÁCIA NAJSVÄTEJŠIEHO VYKUPITEĽA – REDEMTORISTI

Provincia Bratislava – Praha

Puškinova 1
SK-811 04 Bratislava
Slovak Republic

Nr.: 118/2025

Bratislava, 1. 8. 2025

Matice Svatohorská
Svatá Hora 591
261 01 Příbram
Česká republika

Doručí sa emailom: matice@svata-hora.cz

Vážená pani Langová,

ďakujeme za Váš list z 26. mája 2025 k ukončeniu pôsobenia redemptoristov na pútnickom mieste Svatá Hora. Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa – redemptoristi je vo svojej podstate misionárska, preto vychádza v ústrety naliehavým pastoračným potrebám tých najviac opustených. Provinciálna kapitula, na ktorej sa zúčastňujú všetci členovia provincie s doživotnými sľubmi, dala v roku 2023 provinciálnemu vedeniu mandát prehodnotiť počet komunít v provincii. Tento proces reštrukturalizácie a rekonfigurácie, ovplyvnený aj klesajúcim počtom povolaní, prebieha vo všetkých provinciách Kongregácie na celom svete. V rámci tohto procesu redemptoristi Provincie Bratislava – Praha opustili na konci júna 2024 dom na Slovensku v Kostolnej – Záriečí pri Trenčíne a 31. augusta 2025 ukončia svoje pôsobenie na pútnickom mieste Svatá Hora.

Rozhodnutie opustiť Svatú Horu bolo podporené aj generálnou vizitáciou v našej provincii v novembri 2024. Naše generálne vedenie v Ríme nám odporučilo, aby sme situáciu kanonického domu Svatá Hora vyriešili do januára 2027, kedy spojením Provincie Bratislava – Praha a viceprovincie Michalovce vznikne nová jednotka. Vo februári 2025 sa rozšírená konzulta redemptoristov Provincie Bratislava – Praha zaoberala pripomienkami, listami a petíciami ohľadne ukončenia nášho pôsobenia na pútnickom mieste Svatá Hora a zrušenia nášho kanonického domu na danom mieste. Následne sme túto dokumentáciu odoslali generálnemu vedeniu do Ríma. P. Rogério Gomes CSsR, generálny predstavený redemptoristov, na základe svojich právomocí a so súhlasom svojej rady zrušil dňa 20. marca 2025 kanonický dom Kongregácie Najsvätejšieho Vykupiteľa na Svatej Hore.

Sme vďační všetkým spolubratom, ktorí pôsobili na Svatej Hore. Ďakujeme tiež vám a všetkým veriacim a ľudom dobrej vôle, ktorí vyjadrili podporu nášmu pôsobeniu na tomto pútnickom mieste a akýmkoľvek spôsobom podporovali našu činnosť. Zároveň prosíme o odpustenie, ak sme Vás ako redemptoristi zranili alebo pohoršili kedykoľvek počas nášho pôsobenia alebo spôsobom komunikácie nášho odchodu.

KONGREGÁCIA NAJSVÄTEJŠIEHO VYKUPITEĽA – REDEMPTORISTI

Provincia Bratislava – Praha

Puškinova 1
SK-811 04 Bratislava
Slovak Republic

Misijné pôsobenie a apoštolská činnosť redemptoristov na území Českej republiky zostáva prioritou našej provincie, čoho dôkazom je aj navýšenie počtu členov našej provincie pôsobiach v Česku z 12 v roku 2023 na 15 v roku 2025. Sme veľmi radi, že v aktuálnom roku sme uskutočnili šesť farských misií na území Českej republiky. Rovnako sa tešíme, že sme dostali viaceré pozvania viesť farské misie v Česku aj v roku 2026. Viacerí redemptoristi vedú duchovné cvičenia pre laikov, ako aj kňazov a zasvätených, a mimoriadne ohlasovanie, čo je základným prejavom našej charizmy, uskutočňujú aj prostredníctvom rozličných prednášok a duchovných obnov.

Redemptoristi Provincie Bratislava – Praha naďalej pokračujú vo svojej pastoračnej činnosti vo farnosti Frýdek a v Tasoviciach, rodisku svätého Klementa Hofbauera, ktorý je vďaka preneseniu Kongregácie za Alpy nazývaný jej druhým zakladateľom. Od 1. septembra 2025 otvárame novú komunitu vo farnosti Děčín – Podmokly, kde vnímame, že nás Pán pozýva za najbiednejšími a najviac opustenými podľa vzoru sv. Alfonza, zakladateľa redemptoristov. Územie severných Čiech vnímame ako veľmi dobrú príležitosť pre uplatnenie našej misijnej charizmy. Sme radi, že náš spolubrat bude prvým nemocničným kaplánom v celej Diecéze litoměřickej. Naši spolubratia sa budú okrem iného venovať farskej pastoračii a jeden z nich bude kaplánom na škole, kde doteraz žiadny kňaz nepôsobil.

S priáním hojného Božieho požehnania

P. Jozef Mihok CSsR
provinciál

Zajímavé knihy

pro vás vybrala Tereza Pošvec Matyášová

Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého

Ctirad V. Pospíšil

Poslední kniha profesora Ctirada V. Pospíšila se zabývá naším mluvením a rozmlouváním o Bohu Otci, Synu a Duchu svatém. A také humorem, který souvisí s pojednáním o Duchu svatém. Autor zde, obdobně jako v jiných svých dílech, klade důraz na to, jaký význam má systematická teologie pro zdravou spiritualitu a životní praxi. V knížce se propojují témata teologická a spirituální, zasazená do kulturního kontextu naší země. Čtivý, místy až strhující text je přístupný širšímu okruhu přemýšlivých čtenářů. Závěrečný oddíl a přílohy nás přesvědčují o tom, že humor je nakonec vrcholným projevem svobody Ducha svatého.

Léto ve starém domě

Hana Pinknerová, Adéla Jaworek

Povídková knížka Hany Pinknerové a Adély Jaworek je ideálním čtením pro ženy na léto. Pozorování, pohoda i karamboly se tu prolínají s hlubšími úvahami a pohlazením po duši. Drobná vyprávění s pointou si vychutnáte u vody, na cestách nebo kdekoli, kde budete mít čas a klid pro sebe. Volné pokračování úspěšné knihy Advent ve starém domě.

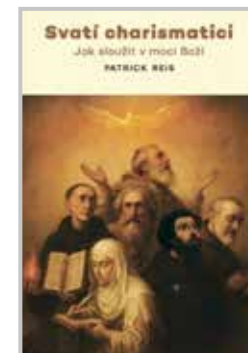

Svatí charismatici

Jak sloužit v moci Boží

Patrick Reis

Přinejmenším od poloviny 20. století jsme svědky rostoucího zájmu o Ducha svatého a jeho charismata, přesněji o službu evangelizace v moci Boží. Patrick Reis je katolický laik z USA, otec početné rodiny, který této službě zasvětil svůj život. Snaží se do ní uvádět i mnohé další, dnes i pomocí Školy služby (Encounter School of Ministry), kterou vede a jež má širokou mezinárodní působnost. V této knize s námi sdílí několik krásných inspirací ze životů svatých, kteří měli v tomto směru velké zkušenosti: oslovili ho Vincenc Ferrerský, Filip Neri, Kateřina Sienská, František Xaverský, otec Pio a Serafim Sarovský.

Zastav se a začni žít

John Eldredge

Svět, ve kterém žijeme, nás dohání k šílenství. S neúprosnou zuřivostí se na nás valí obrovské množství podnětů, které nás naprosto zahlcují. Zároveň však velmi rychle přicházíme o to, z čeho čerpáme sílu – o pohodové povídání, klidnou procházku v přírodě, čas vychutnat si vaření večere i její konzumaci. Prostě nám na to nezbyvá prostor. Abych byl upřímný, myslím si, že většina z nás se denně pohybuje někde mezi lehkou rozechvělostí a naprostým vyčerpáním, a je to pro nás normální. Pokud dokážeme přijmout pomoc a obnovit svou unavenou, utrápenou duši, budeme se moci radovat z úžasných výsledků, a zároveň víc vnímat Boha, což je ještě úžasnější. Najdeme vitalitu a odolnost, po které jako lidské bytosti tak toužíme, živou vodu, která vyvěrá z hloubi nás samých. Pak začneme zase žít.

Poutní místa Česka II.

Michal Bařinka

Již druhý ze tří svazků knižního průvodce Poutní místa Česka představuje řadu lokalit z kraje plzeňského, jihočeského, pardubického a Vysočiny. U každého poutního místa je uvedena jeho zakladatelská legenda, stručná historie a nechybí ani popis jeho současného stavu a vybavení (koncipovaný jako prohlídka dané památky). Text vždy doprovázejí nejen aktuální fotografie exteriéru, ale také unikátní záběry z interiéru příslušné svatyně. Autor, vzděláním církevní historik, v knize popsal a vysvětlil i místní zajímavosti a kuriozity, které návštěvník bez odborného vzdělání běžně nezjistí či sám nerozpozná.

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2025

15.–19. 9. *	Exercicie s redempt. „Neprosím, abys je ze světa vzal“. Současnost jako výzva pro křesťanství	P. P. Beneš, CSsR	3 700 Kč
19.–21. 9. *	Víkendová duchovní obnova s redemptoristou pro seniory	P. Jan Kuník, CSsR	2 050 Kč
3.–5. 10. *	Víkendová duchovní obnova s redemptoristou „Modlitba Páně – Otčenáš – Sedm proseb“	P. K. Strzelczyk, CSsR	2 050 Kč
23.–26. 10.	Exercicie „Život Ježíše Krista: Vnitřní život křesťana“	P. Vít Uher	3 050 Kč
27.–31. 10. *	Exercicie s redemptoristou „Mojžiš – předobraz Krista. Ako sa stať odvážnym kresťanom“	P. Miloš Prizovka, CSsR	3 700 Kč
27.–30. 11.	Ikonopisecký kurz. Příhlášky: elenvlk@seznam.cz	Eleonora Lenka Vlková	6 350 Kč
16.–21. 11.	Exercicie pro kněze	P. Ondřej Salvét	4 550 Kč
5.–7. 12. *	Víkendová adventní duch. obnova s redempt. „Inspirace k společnému prožívání adventu“	P. P. Beneš, CSsR	2 050 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 večer v refektáři kláštera.

Exercicie označené * začínají mši sv. v bazilice v 17.00.

Příhlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

5. 9. **Poutí charit pražské arcidiecéze.** Mše sv. v 11.00, odpoledne mariánská pobožnost s požehnáním předmětů a požehnání na cestu.
6. 9. **Poutí bývalých i současných svatohorských vokalistů, trubců a ministrantů v 9.00.** Ostatní mše sv. v 7.00 a 17.00.
11. 9. **Památka Bl. Maria Celeste Crostarosy,** Zakladatelka kontemplativní Kongregace sester Nejsv. Vykupitele (OSsR). Redemptoristky svědčí o lásce Vykupitele jako kontemplativní mnišky.
13. 9. **Příbramská svatohorská šalmaj.** Historická slavnost na svatohorském náměstí. Současně **Běh hasičů do svatohorských schodů,** který pořádá Sbor dobr. hasičů Březové Hory.
28. 9. **Slavnost sv. Václava.** Doporučený svátek. Den věží a rozhleden - 14. ročník celostátní akce. Možnost výstupu na věž zvonice.
5. 10. **Říjnový koláč.** Dobročinná akce od 8.00 do 13.00 v ambitu.
11. 10. **Růžencová sobota.** Program: Přednáška v 15.30, modlitba rozjímavého růžence s premiérovou hudbou v 16.00.
19. 10. 29. neděle v mezidobí. Mše sv. v 9.00 a 11.00 s **gregoriánským chorálem** (Schola Cantorum Pilsensis).
25. 10. **Růžencová sobota.** Program: Přednáška v 15.30, modlitba rozjímavého růžence s premiérovou hudbou v 16.00.
1. 11. **Slavnost Všech svatých.** Doporučený svátek. Možnost získat plnomocné odpustky.
2. 11. **Památka Všech věrných zemřelých.** Po mši sv. v 17.00 následuje dušičková pobožnost. Hudba při mši sv. v 11.00: Karel Bríza ad. - Pohřební rezponzoria.
9. 11. Svátek **Výročí posvěcení lateránské baziliky.** Současně Výroční den založení Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele. Možnost získat plnomocné odpustky.
23. 11. **Slavnost Ježíše Krista Krále.** 12.00–15.00 adorace Nejsvětější Svátosti. Možnost získat plnomocné odpustky. Hudba při mši sv. v 11.00: P. Šmolík: mešní proprium, Missa Nova. Po odpolední mši sv. zpívané nešpory.

Chrám Jubilejního roku 2025

Bazilika Nanebevzetí P. Marie na Svaté Hoře je jedním z chrámů Jubilejního roku. Je možné zde získat **plnomocné odpustky** pro sebe a duše v očistci. V souvislosti s Jubilejním rokem je v kapli sv. Ignáce zřízena **adorační kaple**, v níž je možné setrvat v tiché modlitbě bez ohledu na aktuální program v prostoru samotné baziliky.

Podmínkou pro získání odpustku je v rámci vykonané pouti se zúčastnit jedné z následujících liturgií či pobožností: mše svatá nebo bohoslužba slova nebo kající bohoslužba zakončená individuální svátostí smíření nebo půlhodinová adorace před Nejsvětější svátostí nebo liturgie hodin (modlitba se čtením či ranní chvály nebo nešpory) nebo křížová cesta nebo modlitba růžence.

Z rozloučení s redemptoristy
Foto Jana Chadimová, Člověk a víra

Otevírací doba areálu a na Svaté Hoře**Pondělí–neděle 6.30–18.00****Bohoslužby na Svaté Hoře od 1. 9. 2025****Mše svaté**

pondělí 17.00
 úterý 7.00, 17.00
 středa 17.00
 čtvrtek 7.00, 17.00
 pátek 17.00
 sobota 9.00, 17.00
 neděle 9.00, 11.00, 17.00

Zahájení a ukončení (každého) dne

6.57 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
 17.45 (po večerní mši) Svatohorský Zdrávas a požehnání na závěr dne

Společná modlitba růžence

středa 16.30
 sobota 8.30

Litánie k Božskému Srdci

první pátek v měsíci 16.30

Přinesené nebo elektronicky zaslané modlitební úmysly

při mši svaté v sobotu 17.00

Zpívané nešpory

neděle 16.30

Výstav Nejsvětější Svátosti

celoročně v Adorační kapli 7.00–18.00

Aktuální kontakty na duchovní správu

Adresa Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie ● Svatá Hora 591 ● 261 01 PŘÍBRAM II

Nový email farnosti basilica@farnost-svatahora.cz

Farář P. ICLic. Mgr. Miloš Szabo, Th.D., 608 099 456, milos.szabo@farnost-svatahora.cz

Farní vikář P. Mgr. Matěj Jirsa, 732 507 103, matej.jirsa@farnost-svatahora.cz

Číslo účtů ŘK farnost: 520395309/0800 ● Matice Svatohorská: 523967309/0800

Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna

Odpovědná osoba Martina Jechortová

Kontakt +420 731 619 800, +420 318 429 943,

Otevírací doba neděle celoročně 9.00–17.00 • V.–IX. 9.00–17.00 • X.–IV. 9.00–16.00

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V.–IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou. Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, objednávejte v předstihu písemně nebo e-mailem. Prohlídky v zimním období je třeba předem domluvit, min. počet osob je 5. Jako alternativu pro jednotlivce nabízíme v tomto období prohlídku se zapůjčeným textem. Informace v prodejně v ambitu.

- **s koncertem** po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka areálu s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na velké varhany v bazilice.

- **expozice muzea** každý den v otevírací době prodejny.

- **sklepnicích prostor a zvonice** prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, z. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925, Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar (náklady na 1 výtisk činí 20 Kč + poštovné). Řídí redakční rada. Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s. č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání, pište na adresu redakce.

Z letošní
Korunovační
vigilie

*Společná fotografie účastníků
děkovné mše 29. srpna 2025 uskutěčněná
tradičně jako i u jiných přelomových
historických událostí na schodišti
před Korunovačním oltářem*

